

eenmaal aangeschaft zit u er maar mooi mee en dat
is positief bedoeld

Een uitgebalanceerd en betaalbaar high-end systeem.
Test van de vM DD5.2 Monitors en de versterkers vM CA360 en vM PA362

Bij velen van de lezers staat de apparatuur in de huiskamer. En dat gaat meestal prima. Weliswaar niet optimaal maar vooruit, er kan af en toe geluisterd worden. En vaak wordt wel eens gedacht, stel dat er een ruimte vrijkomt die specifiek als luisterruimte kan worden ingericht.

Dan doen zich allerlei vragen voor. Wat voor set komt tot zijn recht in die ruimte. Waar moet die set uit bestaan? Een all-in-one systeem, een geïntegreerd systeem of toch losse componenten?

Maar bovenal, welke eisen stel je aan de kwaliteit van de weergave? Hoe realistisch dient de weergave te zijn? Eenmaal beantwoord weet je welke eisen je dan aan de betreffende geluidsinstallatie moet stellen. We lezen de muziekbladen en artikelen van de High-end show in München. Wat dan opvalt is dat je de lotto of staatsloterij blijkbaar meerdere keren moet hebben gewonnen als we kijken naar de prijzen van die high-end apparatuur. Onlangs las ik nog dat er een nieuwe platenspeler van € 90.000 was gelanceerd. Maar ook andere componenten gaan al gauw richting bedragen van tientallen duizenden euro's. Dit is voor de meesten van ons niet realistisch.

Dus we dalen even af en kijken naar high-end die tegen betaalbare prijzen realistische weergave biedt. En dan voor de meesten wel bereikbaar is. Kan dat? Jazeker!

Dus, down to earth maar.

De zoektocht naar een echt muzikaal systeem is interessant. Ik ken van Medevoort Audio, een Nederlandse fabrikant. Deze fabrikant is sinds de jaren '80 actief. Je kan dus van een serieuze en betrouwbare speler in de markt spreken.

Het begon bij destijds RAF in Amsterdam. Een test met Elektrostaten stond op het programma. Daar stonden Elektrostaten (ESL) van onder andere het merk van Medevoort (vM). De vM EE/EB modellen. Na luistersessies met onder andere de Quad ESL en Magnapan luidsprekers was het duidelijk. De vM's waren in staat om het meest realistisch muziek weer te geven. Mede omdat vM geen full-range Elektrostaten biedt maar een aparte laag/sublaag unit toevoegt. Recent is een "kleinere" Elektrostaat – de opvolger van de vM EE/EB – geïntroduceerd. Deze is gebaseerd op de grotere broer de ESL vM REQ ESL.

In de loop der jaren heeft vM haar productlijn vernieuwd of ge-upgrade. Maar zij doet dit alleen dan wanneer het functioneel is. U hoeft dus niet jaarlijks een nieuw model te verwachten zoals veel grote merken doen. Zeker in deze tijd waar we toch meer letten op het duurzaam zijn van producten scoort vM op dit punt zeer hoog.

Een vM product gaat dan ook heel wat jaren mee.

Wat zoals gezegd opvalt is dat vM geen behoefte heeft om haar vormgeving regelmatig aan te passen. Wel levert zij heel lang service beurten en soms ook upgrades op de oudere modellen. Zelfs als deze niet meer in de product catalogus staan, biedt zij nog service beurten aan, dus sinds de start al bezig met de circulaire economie. Het design is bijna tijdloos. Eenvoudig zonder poespas.

En over poespas gesproken, vM bouwt nog “gewoon” analoge versterkers. Niks geen digitale en/of andere fratsen. Coax, optische Tos-Link, USB-A, DAC, Streaming, Phono, en hoofdtelefoon aansluitingen zult u tevergeefs zoeken. vM heeft vastgehouden aan haar kracht, uitstekende analoge versterkers die met gemak kunnen wedijveren met veel bekende high-end merken. Sterker nog, vaak beter en evenwichtiger klinkt dan vaak veel duurdere apparaten. High-end tegen betaalbare prijzen!

De keuze

Allereerst – zoals hierboven al genoemd – is de ruimte waarin de nieuwe set komt belangrijk. Te vaak wordt gedacht dat het systeem niet voldoet terwijl de ruimte de boosdoener is. En dan bedoel ik de akoestische omgeving. Lage tonen die vastlopen in de kamer. Hol klinkende plekken in de ruimte. Nu is over akoestiek veel te schrijven en er zijn veel mogelijkheden om de ruimte akoestisch te verbeteren. Dat kan overigens ook zonder forse investering. Een vloerkleed, wat demping aan de wanden, geen harde materialen. Wat planten. Maar er zijn ook producten te koop zoals bass-traps, akoestische panelen etc. Een kwestie van uitproberen, maar eerst de audio set, hoe beter die is, des te minder last van de akoestiek van de ruimte.

Als de ruimte waar het systeem in komt te staan kleiner is dan de woonkamer betekent dit dat er andere eisen aan luidsprekers en versterker vermogen worden gesteld.

De componenten

De vraag is welke luidspreker en welk type luidspreker -Elektrostatische of Dynamische - in aanmerking komt. Uitgaande dat de gemiddelde “hobby-study-werkkamer” kleiner is dan de woonkamer is de test keuze gevallen op de **vM DD5.2, de Drieweg Dynamische Monitor.**

Dat is me wat. Een Monitor. Dat is wel het laatste waar ik aan dacht

Eventueel is de drieweg dynamische vloerstaande Monitor vM DD9.2 mee te nemen in de keuze. Het frequentiebereik van deze vloerstaander is iets breder, namelijk van 20Hz – 25.000Hz.

Het viel mij de laatste tijd op dat veel merken Monitor luidsprekers aanbieden. Het lijkt wel een trend te zijn geworden. De benaming komt eigenlijk uit de professionele (muziek) studio wereld, waar uitsluitend met monitors wordt gewerkt vanwege hun hoogwaardige muzikaal neutrale kwaliteit.

Een goede Monitor is niet goedkoop. Maar zeer bereikbaar voor de serieuze luisteraar.

Er zijn overigens ook Monitor luidsprekers die per stuk het equivalent van een ehleuk autootje kosten. Of opgeteld een leuke auto.

De vM Monitor – *spoiler, wel betaalbaar* - laat zich makkelijk integreren in de ruimte. In menig woonkamer kan deze tot zijn recht komen. Maar zeker in de study, werkkamer komt hij tot zijn recht.

De vM DD5.2 Monitor onder de loep

Een van de voordelen van Monitor luidsprekers is dat deze “wegvallen”. De muziek staat volkomen los van de luidsprekers. Dit is vaker te lezen. Maar is het ook zo?

Van Medevoort noemt dit een driewegsysteem. Het midden/laag wordt door een 200 mm luidspreker weergegeven en het hoog door een soft dome tweeter van 25 mm.

Het bijzondere aan deze Monitor is dat het sub laag ook door een 200 mm luidspreker wordt weergegeven. Deze zit in de kast zelf en vormt het befaamde anti-resonantie systeem. De weergave van de Monitor loopt van 25 tot 25000 Hz bij een gevoeligheid van 91 dB op 1 meter. Met stand weegt deze zo’n 17 kg.

De belasting is 200 Watt. De kantelpunten liggen bij 100 / 1200 Hz en de impedantie is 4 ohm. Intern is het bekende vM Silver Wire gebruikt. Uiteraard is het wisselfilter uitsluitend met audiofiele componenten opgebouwd.

Wat we zien is dat het rendement hoger is dan bij andere merken Monitor luidsprekers en het laag beduidend verder doorloopt. Het hoog haalt een nette 25Khz passend bij een soft dome tweeter.

Verder zien we dat echte bi-wiring aansluitingen aanwezig zijn.

De Monitor is tegen meerprijs verkrijgbaar in de gewenste RAL-kleur.

Als we kijken naar het uiterlijk valt op dat de vlakken op Monitor zijn afgerond. Dit is niet alleen visueel bedoeld. Het heeft een functie die vM al lang toepast. Dit heeft te maken met het afstraalgedrag van het geluid. Als we naar de soft dome kijken zien we dat de spreekspoel in één lijn staat met de laag/midden conus. Dit is om te zorgen dat de vertraging zoveel mogelijk gelijk is en de luisteraar dus het geluid als een geheel ervaart. Ook zien we dat de soft dome geplaatst is in een gladde ronde vorm. Hier wordt als het ware een soort van hoorn (ook wel akoestische lens) nagebootst en zorgt ervoor dat de spreiding van de hoge tonen zeer breed is en niet verstoord wordt door diffractie.

De luidsprekers die zijn gebruikt zijn gematched en op een speciale manier geprepareerd.

In feite zijn het dezelfde soft dome en laag-midden luidsprekers die worden gebruikt in hun topsysteem de vM RDQ luidspreker. Van Medevoort geeft aan dat zij haar ontwerpen waar mogelijk door de hele lijn gebruikt. Dat geldt ook voor haar versterkers. Natuurlijk wordt in de duurdere lijn op sommige plaatsen nog betere (en duurdere) componenten gebruikt. Maar de eigen vM klanksignatuur is herkenbaar door de hele lijn producten heen.

Maar hoe klinkt het nu?

Voordat deze vraag kan worden beantwoord zal eerst moeten worden gekeken waarop deze Monitors worden aangesloten.

Als we kijken naar de vM versterker productlijn zien we de 300, 400 en Q serie.

Dan zien we bij de 300 serie zowel een geïntegreerde versterker (voor- en eindversterker samen in één behuizing), als een losse voorversterker en stereo eindversterker. De 400 serie kent geen geïntegreerde voor-eindversterker maar een voorversterker, mono eindversterker en een stereo eindversterker.

De vM Q serie – ook wel State of the Art - is de referentie lijn maar deze blijft logischerwijze buiten beschouwing voor de Monitors.

vM staat bekend om hun uitstekende versterkers. Degelijke hand gebouwde apparaten. Minimalistisch qua design. Maar wel volledig audiofiele apparaten. High-end tegen betaalbare prijzen. Functioneel en zij gaan lang mee. Mede omdat er ook heel lang service en upgrades op de vM apparaten wordt geleverd. Inderdaad, eenmaal aangeschaft zit u er maar mooi mee en dat is positief bedoeld.

Terug naar de vraag waaraan de set moet voldoen in een kleinere ruimte. Allereerst de vraag welk vermogen nodig is. Omdat de ruimte kleiner is, is een vermogen van 400 Watt vaak overkill. De 300 serie lijkt de beste keuze, in die zin dat het voldoende vermogen biedt met zijn 2x 150 Watt vermogen.

De vraag of een geïntegreerde voor-eindversterker of aparte voor- en eindversterker moet worden gekozen is of je meer transparantie, plaatsing, diepte, lucht tussen de instrumenten en rust wilt bereiken. Een aparte voorversterker en eindversterker combinatie levert nog meer detail, rust, plaatsing op dan de prima vM MA360 geïntegreerde versterker.

De keuze valt dan als eerste op de eindversterker, de vM PA362. Deze levert 2x150 Watt Class 'A'. Een robuuste versterker met - waar vM onder andere bekend om is - een over gedimensioneerde voeding.

De keuze voor de voorversterker - ook wel regelversterker genoemd - valt op de vM CA360.

Deze versterker set is een mooi op elkaar afgestemde gebalanceerde set.

Aansluiten en spelen maar

De versterker set – geplaatst op de resonantie dempers vM RA4 - wordt onderling verbonden via de vM SC QS interlinks en de Monitors worden bi-wired aangesloten met de vM SC QR luidsprekerkabels, allen vM Silver Cable dus. Bi-wired biedt het voordeel dat de lage en hoge tonen elkaar niet beïnvloeden. Het beeld wordt ook breder geprojecteerd, de midden tonen zijn beter gedefinieerd en hoge tonen helderder naast meer lucht tussen de noten. De Monitors bieden volwaardige bi-wiring terminals.

Een volgende trede op de ladder zou zijn om ze te bi-ampen. Dat gaat nog een serieuze stap verder. Maar een dergelijke stap zou ik echter eerder overwegen bij de vM Elektrostatische luidsprekers, de vM ED7.2.

Al die technologie is natuurlijk fantastisch maar het gaat erom hoe het nu klinkt.

Maar eerst wordt de set een aantal weken ingespeeld. De versterkers zijn na een week al goed luisterbaar. De Monitors hebben wat meer tijd nodig. Het duurt wat langer voor de conussen wat losser komen. En ook de kabels moeten worden ingespeeld.

Wanneer ik dan ook voor de eerste keer de versterkers aanzet, een cd in de speler doe en start kies klinkt het aardig maar ook niet meer dan dat.

Nu weet ik van eerdere testen dat het enige tijd duurt voordat de set tot volle wasdom komt.

Dat geeft mij wel langer de gelegenheid om te testen of de Monitors goed staan opgesteld.

Om wat zaken na te gaan gebruik ik de System Solution Set-up & Tuning Discs van NORDOST.

Zo kan je checken of de fase goed staat, linker- en rechterkanaal goed zijn aangesloten, verschillende ruissecties om de Monitors en kamerakoestiek te testen en speciale testen om de Monitor correct te plaatsen in de ruimte.

Na het nodige geschuif zijn er geen “dode” of hol klinkende spots meer in de ruimte.

Wel heb ik vooraf aan beide zijwanden dempende panelen opgehangen. Dit heeft de problematiek van de deels hol klinkende ruimte opgelost waarbij laag, midden en hoog mooi in balans zijn gebleven.

Test plaatsing , akoestiek en eerste kennismaking

Hierna werden de verschillende tracks met instrumenten afgespeeld om te horen of het ook werkelijk goed klinkt.

Overigens verbazingwekkend goede opnamen van NORDOST.

Bass drum, snare, pauken, bekkens, verschillende basgitaren geven aan wat een potentie in de Monitors en natuurlijk de versterkers zit. Laag is echt laag en dan bedoel ik laag. Indrukwekkend. De piano laat horen hoe het met de weergave van de middentonen is gesteld.

En dan zijn er de tracks met uitstekend opgenomen muziekstukken.

De cd kent ook een System Degauss track om regelmatig af te spelen om het systeem van “elektronisch vuil” te ontdoen om het simpel te zeggen. Overigens, daar zijn ook cd's voor van Isotek met een 20 minuten durende “schoonmaaksessie” en Densen kent eenzelfde soort Degauss cd, zij het dat die cd maar 3 minuten duurt.

Na tussendoor af en toe te luisteren merk ik dat het systeem langzaam loskomt. Het begint te ademen. En dan breekt het moment aan om echt te gaan luisteren naar wat deze set heeft te bieden. Hiervoor heb ik diverse lp's en cd's van hoge kwaliteit beluisterd. Deze doen recht aan de apparatuur en laten horen waartoe de vM versterkers en Monitor's in staat zijn.

En om dat te beoordelen draai ik allereerst nummers van verschillende lp's. Patricia Barber met nummers van de lp's Higher (45rpm Impex Records) en Verse (MFSL), Count Basie met Basie Jam (PABLO 45rpm), Art Farmer (Live at the Half-Note featuring Jim Hall), Money Jungle (Duke Ellington/Charlie Mingus/Max Roach met Money Jungle (WaxTime), Hank Mobley met Poppin (Tone Poet), Janis Ian met Aftertones ()

Deze lp's zijn grotendeels van audiofiele kwaliteit.

Verder wordt een aantal cd's gedraaid van ook weer audiofiele kwaliteit. Ook hier kies ik voor hoge kwaliteit cd's zoals XRCD24 van Audiowave, BlueSpec2, SHM-CD, Impulse, ECM, Blue Note, Highnote, Enja/Yellowbird, AC, IN +Out, Venus Records.

De cd's waar onder andere nummers van worden beluisterd zijn:
Tina Brooks met True Blue(XRCD24), Sonny Rollins met The Bridge (BSC02), Tom Harrell met Moving Pictures (Highnote), John Coltrane met Giant Steps (Atlantics SHM-cd), Tommy Flanagan met Giant Steps (Enja), Terri Lyne Carrington met Money Jungle (Somethin' Else Records; division of Universal Music), Archie Shepp Quartet met Blue Ballad-True Ballas (Venus Records)

Dit is slechts een beperkte selectie. Maar het geeft uitstekend weer hoe de set presteert.

Het voert te ver om elke beluisterde opname te beschrijven. Voor de geïnteresseerde lezer treft u op het eind van dit artikel wat luisterimpressies aan.

Maar laat ik aangeven wat na uitgebreid luisteren de eindconclusie is.

Eindconclusie

De geteste set is een set die de meeste muziek realistisch weergeeft. Of dit nu Jazz, klassiek of pop is.

Ook Live opnamen worden zeer realistisch weergegeven.

Er is veel lucht om de instrumenten. Stemmen worden natuurlijk afgebeeld.

De muziek staat volkomen los van de Monitors. Deze verdwijnen en wat resteert is de muziek die de ruimte letterlijk vult. De stemmen staan netjes hoog afgebeeld, instrumenten worden nauwkeurig in de ruimte geplaatst. Je kan als het ware de muzikanten zien spelen.

Complexe muziek weet de set te ontrafelen en op een presenteerblaadje aan de luisteraar voor te schotelen.

Uiteraard speelt de cd-speler, draaitafel of streamer hierbij ook een grote rol.

Overigens weet het ook prima de livestream van onder andere de klassieke vrijdagavond concerten moeiteloos weer te geven.

Wat je de set ook voert, het is een plezier om naar deze set te luisteren.

Maar, ja er is altijd een maar, als de geluiddrager (cd/lp, stream) slecht is dan weet deze set dat genadeloos af te straffen. Zo word ik dan ook af en toe verrast. Wat ik meende dat goed zou klinken kon bij de afdeling, leuk voor de verzameling maar niet meer draaien. En ook het omgekeerde gebeurde.

Feitelijk is dit wat een goede set doet. Het laat horen wat er op de geluiddrager staat. Niets meer maar ook niets minder. En als de geluiddrager goed is dan weet deze set er een feestje van te maken.

Als u op zoek bent naar een volwaardig “kleiner” high-end systeem dat niet alleen nu, maar ook in de toekomst bij de tijd blijft door de service beurten en eventuele upgrades is de keuze voor de geteste set zeker het overwegen waard.

Zijn er nog mooier klinkende systemen?

Jazeker. Het kan altijd mooier en beter. De sky is de limit en de mate van hoe groot de portemonnee is, beter gezegd gevuld.

Dan komen we terug op waar we dit artikel mee begonnen.

Onze zoektocht richtte zich op een mooi gebalanceerd systeem met high-end kwaliteiten dat betaalbaar is. Met een specifieke eis, dat het tot zijn recht dient te komen in een middelgrote ruimte.

De hier beschreven set kan door een upgrade naar de vM CA470 regelversterker een volgende stap maken. Deze voorversterker weet nog meer details uit de opnamen te halen.

Verder kan bij vM een ultieme high-end set – de State of the Art series met de vM REQ Elektrostaten - worden aangeschaft die meespeelt in het veld van gerenommeerde merken. Moeiteloos zelfs. O ja, nu komt dat winnende staatslot toch wel van pas.

En mocht de ruimte, zowel fysiek als financieel, er zijn dan zou u eens kunnen kijken en luisteren naar de vM ED7.2 ESL. Een recent doorontwikkelde Elektrostatische luidspreker. Aangesloten op een 400 serie voorversterker en eindversterker is dit een volgende stap naar zeer realistische weergave.

Maar voor de meesten zal met de set, zoals in deze test beschreven, al een wens in vervulling gaan. Deze past prima in een set met high end bronnen.

Een van de grote jazz saxofonisten is Dexter Gordon. Ik draai van het album Ballads het nummer Don't explain en I am a fool to want you. We horen een uitstekende plaatsing met een mooie rustige saxofoon solo van Dexter waarbij de overige muzikanten duidelijk in de ruimte staan. In het tweede nummer horen we een prachtige trompet solo van Freddie Hubbard die bij wijze van spreken in de kamer staat te spelen.

We gaan door naar Wayne Shorter met het album Night Dreamer, waar hij voor het eerst als bandleider optrad. Hij speelde ook bij onder andere Miles Davis en in Weather Report.

Rustige melodieuze hardbop waarbij duidelijke swing aanwezig is.

We horen hier onder andere mooi pianospel van McCoy Tyner. De weergave van de middentonen van de piano is in balans met de overige instrumenten.

Wat overigens wordt bevestigd wanneer we een aantal nummers van Bill Evans album Interplay draaien. De piano wordt realistisch weergegeven.

We luisteren vervolgens naar een aantal nummers van Four for Trane waar Archie Shepp debuteerde als bandleider. Hij nam een aantal beroemde nummers van John Coltrane op die hij op zijn eigen wijze bewerkte.

Zo zijn Cousin Mary en Naima aardig om te vergelijken met het origineel. Duidelijk dat Shepp zijn eigen interpretatie heeft weten te vinden.

Dit album van Shepp is een 20-bit remaster versie maar klinkt fris en helder. We horen de muzikanten los staan van de Monitors. Alles wordt op autoritaire wijze afgebeeld.

Nu heeft Shepp in zijn begintijd ook meer Free Jazz gespeeld. Luister bijvoorbeeld naar zijn album Mama Too Tight. Ook dit weten de Monitors aangestuurd door de vM versterkers goed neer te zetten ondanks de kakofonie aan geluiden. Ja Free Jazz maar nog net niet helemaal atonaal.

In zijn latere periode treffen we het album True Ballad / Blue Ballads. Veel melodieuzer en toegankelijker. Uitgebracht op het label Venus zijn de opnamen fantastisch. En dat laat zich horen.

Het ongetemde deels rauwe en creatieve karakter van zijn werk vinden we bijvoorbeeld ook terug bij Pharoah Sanders met een nummer als The Creator has A Master Plan.

Enfin, wat we tot nu toe hebben gehoord wordt prachtig weergegeven. Plaatsing, luchtigheid, dynamiek – om wat aspecten te noemen - te over wat mede wordt verzorgd door de uitstekende voorversterker (vM Control Amplifier 360) en de eindversterker (vM Power Amplifier 362).

Luistertest (2)

Om een ander soort muziek te draaien leg ik de met een Grammy Award beloonde cd Money Jungle van Terri Lyne Carrington in de cd-speler. Zij is docent aan de Berkeley College of Music en is drummer en zij heeft met veel grootheden gespeeld.

Dit album is een ode aan Duke Ellington. De opname is uitstekend en daarmee de weergave ook. Ik besluit deels ter vergelijking de originele LP te draaien van Ellington, Mingus en Roach. Dan merk je dat analoog in dit geval nog stapje natuurlijker is. De muzikanten staan echt voor je neus te spelen.

Dan draai ik van het album Structure het nummer Ethiopia dat ook op haar album The ACT Years staat. Het nummer begint met een prachtige sax solo van Greg Osby en een fantastische drumpartij van Terri en zij zingt het nummer ook zelf. Haslip speelt basgitaar en Adam Rogers gitaar.

Dit nummer laat horen hoe passie en emotie door de set tevoorschijn wordt getoverd.

Overigens is dit nummer oorspronkelijk van Joni Mitchell dat te vinden is op haar album Dog Eats Dog. Dit was na haar folk en country periode. De tekst (uit 1984) is zwaarmoedig. Ik vind de cover versie van Terri een uitstekende bewerking.

Tot nu toe valt op met hoeveel rust en autoriteit de muziek wordt gespeeld. De Monitors doen hun werk zonder echter “aanwezig” te zijn. Ik bedoel hiermee dat iedere keer weer zij weten te verbazen doordat de muziek volkomen los staat van de luidsprekers. Diepte, hoogte, gelaagdheid, transparantie, lucht tussen de instrumenten het is er allemaal. Nu is dit natuurlijk mede op conto te schrijven van de voortreffelijke versterker set.

Om eens te horen hoe stemmen worden afgebeeld draai ik verschillende nummers van Patricia Barber, Diane Krall, Melody Gardot, Madeleine Peyreoux, Claire Martin (lp van Linn), Patricia Kaas en CSN&Y, Leonard Cohen, Sting, Chris Rea, Joe Jackson.

Wat zij gemeen hebben is de wijze waarop de muzikant wordt afgebeeld. Voor het merendeel wordt het zeer realistisch neergezet. De zanger/zangeres staat echt voor je.

Wat je ook afspeelt, als de opname goed is dan wordt het prachtig weergegeven.

Maar zijn opnamen minder of slecht dan vallen zij genadeloos door de mand.

Dat is inherent aan een goed systeem. Het laat horen wat er is en wat er niet is.

We kunnen vaststellen dat de set op hoog niveau presteert. De muziek wordt als collectief weergegeven maar tegelijkertijd hoor je de muzikanten afzonderlijk en kan je elk instrument volgen. Plaatsing is voortreffelijk en is het aan de set als geheel - voorversterker, eindversterker en Monitors – te danken dat de muziek zo realistisch mogelijk wordt weergegeven.

Uiteraard hebben we het over een illusie, want het Nederlands Philharmonisch Orkest in volle glorie uit twee Monitors zal niet lukken.

Wat wel kan is de muziek op zo'n realistische wijze weer te geven zodat je het gevoel hebt dat je een concert volgt. En daar zorgt de techniek van de firma van Medevoort Audio prima voor. Zo wordt de illusie alsnog zoveel mogelijk werkelijkheid.

En er staat nog heel veel dat we willen beluisteren.

Toch maar even niet de telefoon opnemen als van Medevoort belt en vraagt wanneer de set terugkomt.

Testen kost nu eenmaal tijd, nietwaar? Toch?

De Monitor kent
volwaardige bi-wire
aansluitingen

Voor verdere informatie
Website: www.vanmedevoortaudio.nl

